

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/194/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206451
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718206451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. JUDr. Pavol Pospécha, advokát, Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanej: F. D., M.. I., T.. XX.XX.XXXX, W. XXX/X, XXX XX G., občianka SR, o zaplatenie 1 187,60 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 772,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 772,88 Eur od 06.12.2015 až do zaplatenia s tým, že keď úrok z omeškania dosiahne sumu 1 110 Eur, bude tento úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 772,88 Eur až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 30,16 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 03.12.2018 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 187,60 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1 187,60 Eur od 06.12.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 110 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania z tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 110 Eur, len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 187,60 Eur do zaplatenia, ako aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca uzatvoril 22.04.2015 so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1 110 Eur (ďalej len ako „Úverová zmluva“). Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť spolu v 36 mesačných splátkach vo výške 39,27 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č.4 a viac o viac ako 3 mesiace a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhod splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanej doručené dňa 20.11.2015. V súlade s § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka tak došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhod splátok dňa 06.12.2015. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavujú sumu 1 187,60 Eur. Žalovaná do podania žaloby uhradila celkom 226,12 Eur.

2. K žalobe podanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu priložil žalobca Úverovú zmluvu; Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere platné 02/2015 (ďalej len ako „Zmluvné dojednania“);

Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.04.2015 (bez dokladu o odoslaní alebo doručení žalovanej); bankový výpis o prevode sumy 999 Eur na účet žalovanej zo dňa 22.04.2015; prehľad platieb a Oznámenie o zosplatnení z 15.11.2015, spolu s doručenkou k Oznámeniu o zosplatnení.

3. Žalovanej bola žaloba spolu s jej prílohami, poučeniami a uznesením tunajšieho súdu, ktorým jej bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, doručená dňa 23.01.2019, napriek tomu sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. Dňa 05.03.2019 sa v predmetnej veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, pričom súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že spláca asi 16 úverov a ani nevie odkiaľ sa nabrali. Potvrdila však, že podpis na Úverovej zmluve je jej. Nespomínala si presne ako malo dôjsť k uzatvoreniu Úverovej zmluvy, mala pocit, že to bolo s M., C. T. O. a bolo to v Europa Shopping Center vo Zvolene. Podrobnosti však nevedela uviesť. Nepochybnila žalobcom uvedený údaj o výške úhrad 226,12 Eur. K veci chcela len uviesť, že je schopná splácať dlžnú sumu maximálne po 5 Eur mesačne, vzhľadom na to, že poberá len dôchodok a má aj iné záväzky. Uviedla ďalej, že v čase podpisu Úverovej zmluvy už bola na dôchodku, pričom aktuálna výška dôchodku je 324 Eur a v čase uzatvorenia zmluvy to bolo o niečo menej, nakoľko sa predmetná suma dôchodku zvyšuje približne o 3 eura každý rok. K súdom vykonanej lustrácie, podľa ktorej v rovnaký deň (22.04.2015) mala so žalobcom uzatvoriť aj ďalšiu Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX na presne takú istú sumu úveru 1 110 Eur, pričom na tento úver mala takisto uhradiť celkom 226,12 Eur, žalovaná uviedla, že nikdy nepodpisovala v jeden deň dve zmluvy.

5. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

8. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

10. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

13. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

16. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

17. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia Vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,
2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

18. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

19. Podľa §1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

20. Podľa § 39 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 37 ods. 1 Obč. Z., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 40 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

29. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

32. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

34. Podľa § 43a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

35. Podľa § 43c Obč. Z. v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

36. Podľa § 44 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

37. Podľa § 44 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

38. Podľa § 54 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

39. Podľa § 54 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Podľa § 451 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Podľa § 544 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

45. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

48. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v zmysle § 204 CSP, konkrétne Úverovou zmluvou; Zmluvnými dojednaniami; Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.04.2015; potvrdením o bankovom prevode sumy 999 Eur na účet žalovanej zo dňa 22.04.2015; prehľadom platieb; Oznamením o zosplatnení z 15.11.2015, spolu s doručenkou a spisom (č.l. 1) tunajšieho súdu sp. zn. 16Csp/73/2018.

49. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si nepamätá, ako došlo k uzatvoreniu Úverovej zmluvy (a že zrejme to uzatvárala s M. D. F.), avšak takúto argumentáciu súd nepovažoval za účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu. Žalovaná ďalej nespochybnila ani tvrdenie žalobcu o sume 226,12 Eur ako celkovej sumy úhrad zo strany žalovanej. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že medzi stranami sporu nie sporné skutkové tvrdenia. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere (§ 52 Obč. Z.) nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovanej (resp. jeho nesporné skutkové tvrdenia) však nezbujuje súd povinnosti podrobiť Zmluvu o úvere kontrole z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov a na zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

50. Súd podrobil predmetnú Úverovú zmluvu a súvisiace dokumenty preskúmaniu v kontexte citovaných ust. § Obč. Z, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný len pokiaľ ide zaplatenie (a) sumy 772,88 Eur ako sumy bezdôvodného obohatenia a (b) v časti úrokov z omeškania z tejto sumy, do zákonnej výšky úrokov z omeškania a v znení žalobného návrhu.

51. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvôli veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontraktačný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje Obč. Z. v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. dorúčením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalovanej), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

52. Z bodu 14 návrhu žiadosti síce vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, podľa názoru súdu ale pre neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť - neplatné je predmetné ustanovenie z dôvodu rozporu a obchádzania zákona (Obč. Z.). V zmysle § 54 ods. 1 Obč. Z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd má za to, že cit. ustanovenie bodu 14 žiadosti sa odchyľuje od ust. Obč. Z. v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalobcovi) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu (žiadosti) spotrebiteľa (žalovanej). Žalobca v konaní predložil síce „Oznámenie veriteľa o schválení úveru“, avšak opätovne nepredložil ani len doklad o doručení či odoslaní toho oznámenia žalovanej. Navyiac, v predmetnom oznámení sú uvedené úplne nové resp. iné údaje ako boli v žiadosti (návrhu) žalovanej na uzavretie zmluvy (napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátume splatnosti poslednej splátky, o výške splátky 25,27 Eur podľa Dohody o poskytnutí služby etc.), ktoré údaje pritom tvoria zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Niektoré údaje uvedené v návrhu (napr. výška zmluvnej pokuty) na druhej strane v predmetnom oznámení uvedené nie sú.

53. To, že predmetné ustanovenie bodu 14 návrhu (žiadosti) sa neprípustne odkláňa od ust. Obč. Z. o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mala žalovaná vopred súhlasiť s tým, aby žalobca (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedla žalovaná v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle Obč. Z.) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalobcu a tiež mala žalovaná vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti v prípade akceptácie návrhu zo strany žalobcu stanovený (jednostranne) žalobcom na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalovaná sa tak vopred vzdala práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitosti zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalobcom aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalovanej (jednostranne) oznámená žalobcom (čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní). Čo sa týka výšky úrokov, žalovaná sa mala zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktoré ale nesmela vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopĺňal ich následne veriteľ (žalobca) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalovanej).

54. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalobcom a tento ich mal následne len oznámiť žalovanej. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalobca doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyiac nemalo považovať za porušenie povinnosti žalobcu a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalobca len oznámiť (jednostranným úkonom) žalovanej.

55. V posudzovanej veci dňa 16.04.2015 žalovaná podpísala predtlačенý formulár (vyhotovený žalobcom) na uzavretie zmluvy, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalobca) a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré až následne dňa 22.04.2015 doplnil (dopísal) žalobca a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 27,01 % na 26,38 % a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,05 %. Predmetné zmeny v bode 6 potom podľa názoru súdu spôsobili právny následok (§ 44 ods. 2 Obč. Z.) odmietnutia návrhu žalovanej zo strany žalobcu a následne išlo už o nový návrh zo strany žalobcu, pričom žalobca v spore nepreukázal akceptáciu jeho nového návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovanej. Nečinnosť a mlčanie žalovanej pritom za akceptáciu nového návrhu (žalobcu) považovať nie je možné (§ 44 ods. 1 Obč. Z.).

56. V danej veci nebolo možné ani aplikovať ust. § 151 ods. 1 CSP a z nepopretia skutkových tvrdení žalobcu o uzavretí Úverovej zmluvy žalovanou nie je možné vyvodit' záver o platnom uzavretí Úverovej

zmluvy, ako ani o akceptácii nového návrhu zmluvy žalovanou, nakoľko hmotnoprávny predpis (§44 ods. 1 OZ) výslovne uvádza, že mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

57. Na základe skutočností uvedených vyššie má súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich záverov súd poukazuje aj na v zásade rovnaké názory Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

58. Nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu písomnej Úverovej zmluvy a súd nemal preukázanú akceptáciu návrhu žalovanej žalobcom, ktorý návrh obsahoval aj dojednanie o zmluvnej pokute a spôsobe jej určenia, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že samotné Oznenie o schválení úveru neobsahuje čo i len zmienku o zmluvnej pokute, súd dospel k názoru, že žalobcovi nárok voči žalovanej na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže prináležať, keďže zmluvná pokuta nebola dojednaná písomne, tak ako to vyžaduje ust. § 544 Obč. Z. a teda dojednanie o zmluvnej pokute v zmysle § 40 ods. 1 Obč. Z. nie je platné.

59. V prípade, že by sa aj záver súdu o neplatnosti Úverovej zmluvy ukázal ako nesprávny, dojednanie o zmluvnej pokute by ex lege (§ 53 ods. 2,3 a 5 Obč. Z.) bolo neplatné pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nakoľko ustanovenie o zmluvnej pokute (ktorá sa netýka hlavného predmetu zmluvy) bolo predpripravené na formulárovom tlačive samotného žalobcu a evidentne nie je výsledkom individuálneho dojednania medzi zmluvnými stranami (pozn. súdu - žalovaná si ani nepamätá, či zmluvu podpísala a už vôbec nie, že mala v jeden deň podpisovať dve úverové zmluvy) a žalobca opak v spore nepreukázal (§53 ods. 3 Obč.Z.). Text návrhu (žiadosti) síce podpísala žalovaná, avšak reálne nemala možnosť do tohto predpripraveného textu formulárovej žiadosti žalobcu zasiahnuť. Žalovaná teda nemala možnosť tento zjavne len jednostranný záväzok žalovanej zmeniť a ovplyvniť. Žalovaná, pokiaľ chcela obdržať od žalobcu finančné prostriedky, musela žiadosť (a ďalšie formulárové dokumenty ako napr. Dohodu o poskytovaní služieb) podpísať, inak by mohla len žiadosť ako celok nepodpísať a potom by jej finančné prostriedky neboli poskytnuté. Opak resp. iné žalobca v spore nepreukázal a ani text žiadosti (návrhu) neobsahuje možnosť žalovanej toto ustanovenie odmietnuť. Zmluvná pokuta je len jednostranná (zaväzuje len žalovanú) a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy žalobcu na včasné plnenie dlžnej sumy zo strany žalovanej, pričom nejde len o sankciu za nesplácanie istiny, ale ide aj o sankciu za neplatenie úrokov a ďalších platieb (napr. splátok podľa Dohody o poskytovaní služieb), na ktoré úroky a iné plnenia žalobca nemá pre neprijateľnosť zmluvných podmienok (a teda ich neplatnosť) nárok. Uvedené ustanovenie preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/220/2016 zo dňa 12.07.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie (Okresný súd Trnava č.k. 22C/80/2014-43 z 13.10.2015), ktorý vo výroku výslovne určil, že dojednaná zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere týkajúca sa zmluvnej pokuty je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

60. Súd tiež poznamenáva, že v prípade ak by aj nedospel k záveru o neplatnom uzavretí Úverovej zmluvy, úver z Úverovej zmluvy by potom považoval ex lege za bezúročný a bez poplatkov.

61. Ako už bolo totiž vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru, výšku úroku), na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, boli len jednostranne určené žalobcom (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvojstranný právny úkon) a teda nedošlo k dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo v prípade platného uzavretia zmluvy spôsobuje ex lege bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

62. Úver z Úverovej zmluvy by za predpokladu jej platného uzavretia bol bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že je v nej uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V zmluve uvedená RPMN (v bode 5 ako 27,01 % a v bode 6 ako 26,38 %) nekorešponduje so skutočnou RPMN, nakoľko je súd toho názoru, že v rozpore s ust. § 1 Nariadenia Vlády SR zmluva v časti RMPN nezohľadňuje aj poplatky resp. splátky vo výške 25,27 Eur na základe „Dohody o poskytovaní služieb (tieto splátky bolo podľa názoru súdu nutné do RPMN zahrnúť). Napriek tomu, že ako výška splátky je uvedená suma 64,54 Eur (ktorá už zahrňuje aj splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb), v časti

„Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť“ je uvedená suma 1 524,72 Eur, pričom však vynásobením splátky vo výške 64,54 Eur počtom splátok 36 vychádza celková suma až 2 323,44 Eur a teda ustanovenia Úverovej zmluvy v časti RPMN, ako aj v časti celkovej čiastky, ktorú mala žalovaná zaplatiť, považoval súd za zavádzajúce (klamlivé) vo vzťahu k žalovanej (spotrebiteľovi) a v jej neprospech. Podľa vykonaného zisťovania súdu, priemerná výška RPMN za prvý kvartál r. 2015 predstavovala v prípade úverov poskytovaných bankami 13,83 % (dvojnásobok 27,66 %) a pri iných (nebankových) veriteľoch predstavoval vážený priemer RPMN 14,33 % (dvojnásobok 28,66 %). Postupujúc podľa § 1 Nariadenia Vlády SR dospel v danom prípade súd k výpočtu skutočnej RPMN, kedy po sčítaní miery úroku (17,75 %), poplatku za poskytnutie úveru (10 %) a poplatkov za „služby“ (27,53 %) dospel súd k výpočtu RPMN až 55,28 % a nie 26,38 %, ako sa v zmluve v bode 6 uvádza a teda skutočná RPMN v posudzovanom prípade je v miere 55,28 %, čo je takmer 4- násobkom priemernej RPMN pri obdobných úveroch poskytovaných bankami a nebankovými subjektmi a teda RPMN je v rozpore s § 1a Nariadenia Vlády SR a § 53 ods. 6 Obč. Z.

63. V súvislosti s vyššie uvedeným súd konštatuje, že skutočná RPMN bola ešte vyššia ako 55,28 %, nakoľko z vykonaného dokazovania (spis tunajšieho súdu sp. zn. 16Csp/73/2018) vyplynulo, že v ten istý deň (22.04.2015) ako mala byť uzatvorená Úverová zmluva (Č. XXXXXXXXXXXX), mala byť tiež uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou ďalšia zmluva o úvere (č. XXXXXXXXXXXX) na ďalších 1 100 Eur, pri ďalšom poplatku 111 Eur (10 % z úveru) a pri ďalších splátkach podľa ďalšej dohody o poskytnutí služieb (27,53 %) a teda výška poplatkov a splátok za doplnkové služby bola v skutočnosti dvakrát tak vysoká.

64. Pokiaľ ide o samotnú „Dohodu o poskytovaní služieb“, z dôvodu neplatnosti samotnej Úverovej zmluvy, nemôže byť platná ani na ňu viazaná táto dohoda (§52a Obč. Z.). Ďalej súd poukazuje na to, že mu je (nielen z jeho vlastnej rozhodovacej činnosti), ale aj z rozhodnutí iných súdov (napr. závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/39/2016 z 23.02.2016) známe, že predmetná Dohoda o poskytovaní služieb je pre rozpor s dobrými mravmi ako aj v zmysle § 37 Obč. Z. neplatná. Touto dohodou žalobca obchádza ustanovenie Obč. Z. o najvyššej prípustnej výške odplaty (§53 ods. 6 Obč.Z.), čo priamo zakazuje 9 ods. 7 a 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca podľa názoru súdu žalovanej „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalovanej, ktorá len podpisovala žalobcom vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu. Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalobcu reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpisali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Ide teda v zmysle § 53 ods. 4 Obč. Z. o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko podľa názoru súdu boli žalovanej zo strany žalobcu „doplnkové služby“ nanútené a nedošlo k slobodnému prejavu vôle zo strany žalovanej, tieto služby neboli individuálne so žalovanou dojednané a žalobca opak nepreukázal. Predmetná dohoda sa prieči aj dobrým mravom - podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré navýšili splátky úveru skoro o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky mala žalovaná platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalobcu počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalovaná by reálne protiplnenie za svoje platby ani nemusela dostať. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v bode 5 žiadosti (návrhu) pri „navrhovanej“ výške splátky sa automaticky rátalo aj s uzavretím Dohody o poskytnutí služby (o tom svedčí samotná výška splátky, zahŕňajúca aj výšku splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb). Hoci žalobca „naoko“ formuláciou v bode 5 „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá“ vyvoláva dojem, že ide o fakultatívnu možnosť, v bode 6 žiadosti (návrhu) sa už formuláciou „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb“ automaticky s uzavretím Dohody o poskytovaním služby počítá dopredu.

65. Pokiaľ ide o dojednanie zmluvných strán ohľadom poplatku za poskytnutie úveru (111 Eur) a možnosť jeho započítania ku dňu poskytnutia úveru, súd považuje za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru ide opäť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto dojednanie bolo predpripravené na zmluvnou formulári a je obsiahnuté tiež v Zmluvných dojednaniach a teda žalovaná nemala reálnu možnosť ovplyvniť obsah takéhoto dojednania. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/130/2017 z 28.11.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 10C/53/2016-38 z 23.05.2017 a ktorým súd určil, že predmetné ustanovenie o odplate a jej splatnosti a započítaní je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyiac, v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k.

6Sžo 21/2013 z 27.11.2013, ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, ide o postup v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. V danom prípade žalobca reálne neposkytol žalovanej 1 100 Eur, ale len 999 Eur, po započítaní poplatku 111 Eur, avšak ako celková výška istiny úveru bola uvedená suma 1 100 Eur.

66. Súd tiež poukazuje na to, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu „až do zaplatenia“, čo však s poukazom na ust. § 217 ods. 2 CSP, ako aj na súdnu prax (napr. uzn. Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Mcdo 12/2011 z 14.6.2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo/1432/2010 z 30.03.2011, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 23Cdo 4799/2010 z 26.4.2011) nie je možné priznať za obdobie po vyhlásení rozsudku, nakoľko zmluvná pokuta je samostatným nárokom (pohľadávkou) a nejde o opakujúce sa dávky ani splátky a ani o príslušenstvom pohľadávky (úroky z omeškania).

67. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd priznal žalobcovi len nárok (i) na zaplatenie sumy 772,88 Eur (ako sumy nesplatennej časti istiny z reálne poskytnutých prostriedkov vo výške 999 Eur žalovanej, po odpočítaní jej úhrad v sume 226,12 Eur), pričom ide o bezdôvodné obohatenie žalovanej (§451 Obč. Z.) a (ii) nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy 772,88 Eur, od dátumu uplatneného žalobcom (kedy však už žalovaná bola v omeškaní) a spôsobom požadovaným žalobcom (výrok I.) Súd nevyhovel žiadosti žalovanej o povolenie splatiť dlžné sumy v mesačných splátkach po 5 Eur, nakoľko sa žalovaná v uloženej lehote k žalobe písomne nevyjadрила a túto požiadavku na postupné splatenie dlžnej sumy neuplatnila už skôr, kedy by sa k takejto žiadosti žalovanej mohol vyjadriť aj žalobca. Súd nevyhovel žiadosti žalovaného aj z dôvodu, že ani na pojednávaní žalovaná súdu nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by jej žiadosť opodstatňovali a navyiac suma splátky 5 Eur mesačne sa súdu javí ako neprimerane nízka (len istinu by takto žalovaná splácala viac ako 12 rokov). Nevyhovenie žiadosti žalovanej ale neznamená, že by sa žalovaná nemohol so žiadosťou o splátky obrátiť priamo na žalobcu, resp. neskôr požiadať o splátkový kalendár priamo v prípadnom exekučnom konaní (§ 61g Exekučného poriadku).

68. V prevyšujúcej časti (zmluvná pokuta, poplatky, úroky) súd žalobu zamietol (výrok II.).

69. O trovách súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore. Žalobca mal úspech v spore 65,08 % a žalovaná 34,92 %, na základe čoho súd priznal v zmysle § 255 ods. 2 CSP žalobcovi nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v miere 30,16 %, zodpovedajúcej rozdielu medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovanej v spore. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.